Nemzetek, 2. rész

5. lecke, 2. negyedév, 2025. április 26-május 2

Szombat délután Április 26

Emlékezetes szöveg:

„Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön. Zsoltár 46:10

Ekkor megbomlott a menny tökéletes harmóniája. Lucifer a Teremtő helyett önmagát akarta szolgálni. Ezt látva, balsejtelem támadt azokban, akik Isten dicsőségét a legfontosabbnak tartották. A meny-nyei tanácsban az angyalok érveltek Luciferrel. Isten Fia felhívta figyelmét a Teremtő nagyságára, jóságára és igazságos voltára, törvényének szentségére és változhatatlanságára. Isten hozta létre a menny rendjét; és ha Lucifer eltér attól, meggyalázza Alkotóját és romlást hoz önmagára. De a végtelen szeretettel és irgalommal adott figyelmeztetés csak ellenállást váltott ki Luciferből. Engedte, hogy Krisztussal szembeni féltékenysége eluralkodjék benne, és még elszántabb lett. PP 9.3

Az angyalokhoz hasonlóan Éden lakóinak is volt próbatételük. Csak a Teremtő törvénye iránti hűség feltételével maradhattak boldogok. Az engedelmesség életet jelentett, az engedetlenség pedig pusztulást. Isten gazdag áldásokat kínált nekik, de Ő, aki nem kímélte a vétkes angyalokat akaratának áthágása miatt, nem kímélhette őket sem; a törvényszegésükkel eljátszották ajándékait: saját boldogtalanságukat és pusztulásukat okozták. PP 27.1

Az angyalok figyelmeztették őket, hogy óvakodjanak Sátán cselfogásaitól, mert fáradhatatlanul igyekszik őket tőrbe ejteni. Ameddig engedelmeskednek Istennek, a gonosz nem tud ártani nekik; mert ha kell, Isten minden angyalát elküldi segítségükre. Ha rendíthetetlenül elutasítják Sátán első célozgatásait, olyan biztonságban lesznek, mint a mennyei követek. De ha egyszer engednek a kísértésnek, természetük annyira megromlik, hogy önmagukban nem képesek Sátánnak ellenállni. PP 27.2

Vasárnap, április 27

A legelső parancsolat

Olvassuk el az 1Mózes 2:9-17-et. Mi volt az első parancsolat, tilalom, amelyet Isten adott az emberiségnek, és miért volt ez olyan fontos?

Sátán, mint tudjuk, nem az egyetlen bűnös volt a mennyben, mert vele együtt az angyali sereg egyharmadát is kiűzték a mennyből (Jel 12:4). Ezeket azért űzték ki a mennyből, mert Lucifer szavaira, egy mennyei emberre hallgattak, ahelyett, hogy Isten szavára figyeltek volna. Ez volt az angyalok bukása. Lucifer maga is elbukott, amikor olyan akart lenni, mint Isten.

Ez a két bűn - az emberbe vetett bizalom és az önmaga felmagasztalásának vágya - ma is a vezető bűnelemek itt a földön. Ez volt Éva buktatója, és sokak számára még ma is ez a buktató. Nem, nem csak az étvágy volt az oka Éva bukásának. A kígyó nem azt mondta: „Egyél ebből a gyümölcsből, mert csodálatos, finomabb, mint bármely más gyümölcs Isten kertjében”. Hanem azt mondta: „Isten tudja, hogy azon a napon, amikor esztek belőle, akkor megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek , mint az istenek, ismerve a jót és a rosszat”. 1Móz 3:5.

A gyümölcs természetesen vonzotta őt, de az a gondolat is megkísértette, hogy lehetőséget kap arra, hogy Isten trónjára emelkedjen, hogy ugyanabba a pozícióba emelkedjen, ahová maga Lucifer is törekedett. Lucifer bizonyára őszintén hitte, hogy olyan lehet, mint Isten, ha a mennyei angyalok és a földi emberek csak parancsokat fogadnak el tőle.

És így látjuk, hogy az ördög ugyanolyan alapon csapta be Évát, mint ahogyan önmagát és az angyalait is becsapta, az egyetlen különbség az, hogy ő vette rá Évát, hogy egyen abból a gyümölcsből, amelyet ő maga és az angyalai nem akartak megenni. Következésképpen Éva a testi lénye ellen is vétkezett, amikor olyasmit vett magához, ami nem tápláléknak lett teremtve, és ennek következtében meghalt. A Sátán és az ő angyalai azonban még mindig élnek.

Ez volt Sátán munkája Ádám korától fogva mostanáig, és ezt nagy sikerrel végzi. Arra kísért embereket, hogy ne bízzanak Isten szerete- tében, és vonják kétségbe bölcsességét. Állandóan tiszteletlen kiváncsiságot, nyugtalan, firtató vágyat igyekszik kelteni az isteni bölcsesség és hatalom titkaiba való behatolásra. Azt kutatva, amit Istennek tetszett visszatartani, a tömegek figyelmen kívül hagyják azokat az igazságokat, amelyeket kinyilatkoztatott, és amelyek elengedhetetlenek az üdvösséghez. Sátán engedetlenségre kísérti az embereket, elhitetve velük, hogy a tudás csodálatos mezejére lépnek. PP 29.1

De ez mind csalás. A fejlődés gondolatától fellelkesülten, Isten kívánalmainak lábbal tiprásával olyan útra lépnek, amely a romlottsághoz és halálhoz vezet. PP 29.2

Sátán úgy tüntette fel a szent párnak, hogy csak nyernek, ha Isten törvényét áthágják. Vajon nem találkozunk-e ma is hasonló okoskodásokkal? Sokan korlátoltnak mondják azokat, akik engedelmeskednek Isten parancsolatainak, magukat pedig felvilágosultnak tartják, mint akik nagyobb szabadságot élveznek. Mi ez, ha nem az Édenben elhangzott szó visszhangja: “Amely napon ejéndetek arról” — szegd csak meg Isten kívánalmát “olyanok lesztek, mint az Isten”? PP 29.3

Hétfő, április 28

Dániel 2 Fejezet

Olvassátok el a Dániel 2:31-35-öt, amely átfogó panorámaképet ad a világtörténelemről az idők végezetéig. Milyen fontos igazságokat tanulhatunk ebből a csodálatos próféciából?

Az emberiség történelmét megörökítő krónikák úgy tüntetik fel, hogy a nemzetek fejlődése, birodalmak emelkedése és bukása az emberi akarat és vitézség függvénye, és hogy az események alakulását nagymértékben emberek hatalma, becsvágya és szeszélye határozza meg. Isten Igéje azonban félrehúzza a függönyt, és az emberi érdekek, hatalmak és indulatok minden pro és kontra ténykedése fölött, mögött és általuk meglátjuk a végtelen irgalmú Isten munkáját, aki csendben, türelmesen viszi véghez a maga szándékát. PK 309.2

Évszázadokkal azelőtt, hogy egyes népek a cselekvés színterére léptek, a mindenható Isten tekintetével átfogta a korszakokat, és megjövendölte a világbirodalmak emelkedését és bukását. Isten kinyilatkoztatta Nabukodonozornak, hogy a babiloni birodalom elbukik, és egy második birodalom támad, amelynek szintén lesz próbaideje. Annak dicsősége is elmúlik, mert nem az igaz Istent dicsőíti, és egy harmadik birodalom lép helyébe. De az is letűnik, és egy negyedik, amely erős, mint a vas, le- igázza a világ népeit. PK 309.6

Ha Babilon urainak, a leggazdagabb birodalom uralkodóinak mindig gondjuk lesz Jahve tiszteletére, olyan bölcsességet és hatalmat kapnak, amellyel Hozzá kapcsolódnak és erősek maradnak. De ők csak akkor menekültek Istenhez, amikor nyugtalanok és tanácstalanok voltak. Ilyenkor — mivel nagy embereik nem segítettek rajtuk — olyan embereknél kerestek segítséget, mint Dániel: akikről tudták, hogy tisztelik az élő Istent, és Isten is tiszteli őket. Azért fordultak ezekhez az emberekhez, hogy bontsák ki előttük a Gondviselés titkait; mert jóllehet a büszke Babilon urai lángelmék voltak, de törvényszegésük miatt annyira messzire jutottak Istentől, hogy nem tudták felfogni a jövőjüket érintő kinyilatkoztatásokat és intéseket. PK 310.1

Így van ez: „...ezeknek a királyoknak a napjaiban [nem az ő napjaik után] az ég Istene olyan királyságot állít fel, amely soha el nem pusztul; és az ország nem marad más népekre, hanem [az ország] darabokra törik és elpusztítja mindezeket a királyságokat, és örökké állni fog. Mert mivel láttad, hogy a kő kéz nélkül kivágatott a hegyből, és hogy darabokra törte a réz, a réz, az agyag, az ezüst és az arany, a nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi fog ezután történni; és az álom bizonyos, és a magyarázat is biztos.”. Dan. 2:44, 45.

Ha a Királyságnak el kell pusztítania mindezeket a királyságokat, akkor még azelőtt fel kell állnia, hogy ezek a királyságok elpusztulnának. A kő, amelyet e királyok idején kivágnak a „hegyből”, maga is nagy hegy lesz, és Ez, a Királyság, betölti az egész földet (Dán 2:35, 45).

Kedd, április 29

Dániel 7. Fejezet

Olvassuk el a Dániel 7:1-3-at. Ebben a jelenetben sok a mozgás. Milyen tanulságokat vonhatunk le ezekből a képekből, mint például a fenevad először a tengerből való kiemelkedése?

„A tenger” az öt fenevad területét helyezi el. Mivel a természet birodalmában a tenger a vizek raktára (otthona), ezért a szimbólumok birodalmában a „tenger” kell, hogy legyen a nemzetek - az Óhaza - szülőhelye. Az öt fenevad (az oroszlán, a medve, a leopárd és a nem körülírható fenevad, valamint a leopárdszerű fenevad) tengerből való érkezése azt jelzi, hogy az Óhazában keletkezett királyságokat képviselik, amint azt a történelem is megerősíti.

Ez a négy nagy állat, mondta az angyal, „négy király, akik a földből fognak felemelkedni”. Dan. 7:17.

Mielőtt Dániel látomást látott ezekről a fenevadakról, Nabukodonozor, az ókori Babilon királya, miközben a királysága időtartamát illetően tanácstalan volt, álmában egy nagy képet látott, amely négy fémből állt össze. A feje „aranyból” volt; a melle és a karjai „ezüstből”; a combjai „rézből”; a lábai „vasból”; a lábai pedig „vasból, amely agyaggal keveredett”. A látomást értelmezve Dániel így szólt a királyhoz:

"Te vagy ez az aranyfej. És utánad egy másik, nálad alacsonyabb rendű királyság támad, és egy harmadik, rézből való királyság, amely az egész földön uralkodik majd. A negyedik királyság pedig erős lesz, mint a vas... És mivel láttad a lábakat és a lábujjakat, részben fazekas agyagból, részben vasból, a királyság megoszlik, de lesz benne a vas erejéből, mivel láttad, hogy a vas elkeveredett az izzó agyaggal.

"És ahogy a lábujjak lábujjai részben vasból, részben agyagból voltak, úgy lesz az ország részben erős, részben pedig megtört. És míg te láttad, hogy a vas keveredik a tüskés agyaggal, ők keverednek majd az emberek magjával, de nem ragaszkodnak egymáshoz, ahogyan a vas sem keveredik az agyaggal.

„És ezeknek a királyoknak napjaiban az Ég Istene olyan királyságot állít fel, amely soha el nem pusztul; és az ország nem marad más népekre, hanem darabokra törik és elfogyasztja mindezeket a királyságokat, és örökké megmarad”. Dan. 2:38-44.

Egyértelmű, hogy a nagy kép négy fémje a négy fenevadhoz hasonlóan a négy király egymásutániságát jelképezi az egyes korszakokban. A vasból és agyagból készült lábak (jobb és bal) nyilvánvalóan a királyok két felosztását (jobboldaliak és baloldaliak) jelképezik egy ötödik időszakban - abban az időben, amelyben a menny Istene „olyan királyságot állít fel, amely soha el nem pusztul”. A lábujjak lábujjai természetesen a királyok sokaságát jelzik mindkét pártban, a jobboldaliak és a baloldaliak között.

Szerda, április 30

A föld és a tenger között

A fent kifejtett gondolattal a háttérben olvassuk el a Jelenések 12:15, 16-ot és a Jelenések 13:1, 11-et. Figyeld meg a víz és a föld közötti szembeállítást. Hogyan használják őket, és mit taníthatnak nekünk a prófécia megértéséről?

Három és fél évvel Krisztus feltámadása után az egyház elhagyta Palesztinát (szőlőskert), és amíg a pogány világban (pusztaságban) volt, „a kígyó vizet önt ki szájából, mint özönvizet az asszony után [kényszerítette a pogányokat, hogy kereszténynek keresztelkedjenek meg, és csatlakozzanak az egyházhoz], hogy elragadja [pogánnyá tegye] az özönvíz”. Jel 12:15. Amíg így elárasztották, az Úrnak táplálnia (fenntartania) kellett, mert sok követője pogány lett, és szinte mindazokat, akik nem voltak pogányok, az „árvíz” a halálba sodorta. Ha tehát Ő nem táplálta (tartotta volna fenn) csodával, az Egyház elpusztult volna a vallás e sötét korszakaiban. Igaz, hogy a reformáció óta képes táplálni magát, de a meg nem tértek (az árvíz) még mindig ott vannak közöttük. Megvan azonban a megmentésnek ez az ígérete:

„És a föld megsegítette az asszonyt, és a föld megnyitotta a száját, és elnyelte az özönvizet, amelyet a sárkány a szájából kivetett”. 16. vers.

Vagy szó szerint fogalmazva: a meg nem tértеket, akik most a gyülekezet közepén vannak, meg kell ölni és el kell temetni. A megtérteket ezután be kell venni az országba. Akkor a sárkány „megharagszik az asszonyra, és... háborút indít az ő magvának maradékával, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknek bizonyságtétele van Jézus Krisztusról”. 17. vers.

Az asszony megtisztulása miatt dühbe gurulva a sárkány háborút fog indítani „az ő magvának maradékával ”. Személyesen ellene azonban nem fog háborúzni, mert az ő közlői, a 144 000 (az első gyümölcsök - Jel 7:3-8; 14:4), azok, akik elsőként mennek be az országba, a Bárannyal, a Királlyal együtt állnak a Sion hegyén (Jel 14:1), az Ő palotájának területén. Így lévén a törzsek uralkodói, őket jelképezi a koronás asszony. És mivel a saját földjükön vannak, védve vannak a sárkánytól, aki következésképpen csak a „maradékot” üldözi, azokat, akik hátramaradtak, akik még Babilonban vannak, de akiket végül is elhívnak onnan (Jel 18:4).

Az első fenevaddal ellentétben a második fenevad a földről származik. A tenger és a föld nyilvánvalóan két különböző helyre utal. Tudjuk, hogy a Dániel 7. fejezetében szereplő fenevadak és a Jelenések 13. fejezetében szereplő leopárdszerű, a tengerből feltámadó fenevadak mind az Óhazából, az emberiség eredetének földjéről származnak. Igen, a „tenger” méltán jelképezi az Óhazát, mert a tenger a vizek tárháza, a vizek keletkezési helye, ahogyan az Óhaza az a hely, ahonnan az emberiség elterjedt.

A „föld” tehát a „tengertől” távol eső helyre utal, és az ellenkezőjére annak, amit a tenger jelképez, - egy olyan országra, amely máshonnan kivándorolt lakosokból áll. Az egyetlen ilyen, az Óhazától távol eső és olyan befolyásos ország vagy nemzet, mint amilyennek e kétszarvú fenevad ábrázolja, amely a leopárdszerű fenevad kialakulása után, a protestáns korszakban keletkezik, az Egyesült Államok. Ráadásul az Egyesült Államok már világhatalom, így nem kell tovább találgatnunk. A fenevad két szarva a két politikai uralkodó hatalomra - a demokratákra és a republikánusokra - utal. Bárányszerűségük az ártatlanság, ártalmatlanság és jótékonyság látszatát kelti. Az, hogy a fenevad sárkányként beszél, mindazonáltal visszautasítja a szarvak bárányszerű megjelenését.

Ismét prófétálnod kell

Olvassuk el a Jelenések 10:1-11-et, amely a mozgalom születését írja le. Keressetek néhány olyan elemet, amelyeket már tanulmányoztunk, mint például „a nemzetek”, a föld és a tenger. Megfelelő óvatosságot alkalmazva, hogy ne olvass túl sokat a szakaszba, milyen lehetséges felismeréseket találsz ebben a beszámolóban?

Jel 10:1 - „És l áttam egy másik hatalmas angyalt leszállni az égből, felhőbe öltözve, és szivárvány volt a fején, és az ő arca olyan volt, mint a nap, és a lábai, mint a tűzoszlopok.” (Jel 10:1 -).

Ez az angyal rendelkezik egy olyan erő minden jellemzőjével, amely „az utolsó esőt” küldi le, és amely a szellemi gabonaszemek teljes kifejlődését okozza, mert erre utal a felhő, a napfény és a szivárvány. Mivel a szivárvány soha nem jelenik meg eső nélkül, ezért ez az angyal az az angyal, aki elhozza az esőt és a napsütést a végső aratás kifejlődéséhez.

Jel 10:2 - „És volt a kezében egy nyitott kis könyv, és a jobb lábát a tengerre tette, a bal lábát pedig a földre”.

A Bibliában csak egy olyan könyv van, amelyet ki kellett nyitni, és ez Dániel könyve (Dán 12:4). És mivel az első dolog, amit az angyal tett, az volt, hogy kinyitotta a könyvet, az elemzés azt bizonyítja, hogy ténylegesen a vég idejének kezdetén jelenik meg a színen, amikor a könyvet ki kellett nyitni. (Jel 10:2).

Tudjátok, hogy az ember természetesen a jobb lábával indul. Most, mivel az angyal jobb lába a tengeren, a bal lába pedig a szárazföldön volt, a szimbolika azt mutatja, hogy a tengeren, Dániel állatainak tartományán (Dán 7), majd a földön, a két szarvú fenevad tartományán (Jel 13:10-18) kezd. Munkája tehát az óhazában kezdődik, és magában kell foglalnia a legelső igazságot, amely Dániel könyvéből tárult fel. Összességében üzenete és hatalma az egész világra kiterjedőnek bizonyul - szárazföldön és tengeren egyaránt.

Jel 10:5-7 - „És az angyal, akit láttam a tengeren és a földön állni, felemelte kezét az égre, és megesküdött arra, aki él örökkön-örökké, aki teremtette az eget és ami benne van, és a földet és ami benne van, és a tengert és ami benne van, hogy nem lesz többé idő, hanem a hetedik angyal hangjának napjaiban, amikor elkezd szólni, befejeződik az Isten titka, ahogyan azt kijelentette szolgáinak, a prófétáknak.” (Jel 10:5-7). (A hetedik harsona megszólalásának kezdetén Isten misztériuma befejeződik.)

Mi a helyzet azzal a kijelentéssel, hogy „nem lesz többé idő”? - A választ a Jel 10:6-ban találjuk, amely valójában azt bizonyítja, hogy nem lesz többé idő arra, hogy Isten misztériuma befejeződjön; hogy a hatodik trombita hátralévő napjaiban, a hetedik trombita megszólalásáig hátralévő idő az az idő, amikor Isten misztériuma, Krisztus evangéliuma befejeződik. Valójában a hetedik angyal legelső bejelentése az, hogy e világ országai a mi Urunk országai lettek, - hogy az evangéliumi munka befejeződött.

Jel 10:8-10 - "És a hang, amelyet a mennyből hallottam, ismét szólt hozzám, és ezt mondta: Menj és vedd el a kis könyvet, amely nyitva van a tengeren és a földön álló angyal kezében. Én pedig odamentem az angyalhoz, és mondtam neki: Add ide nekem a kis könyvet! Ő pedig monda nékem: Vedd el, és edd meg, és megkeseríti a te gyomrodat, de a te szádban édes lesz, mint a méz. És én kivettem a kis könyvet az angyal kezéből, és megettem, és édes volt a számban, mint a méz, és amint megettem, megkeseredett a gyomrom."

A könyvet megenni annyit jelent, mint mintegy „lenyelni" a mondanivalóját. A mézédesnek az ígéreteiből fakadó örömnek kell lennie, a keserű pedig nyilvánvalóan az emésztésre, az egész felfogására való képtelenséget, tehát a csalódást jelzi. Ezek, tudjátok, az első adventi mozgalom idején találkoztak beteljesedéssel, amikor Dániel könyvének tanulmányozása révén megtudták, hogy a szentély megtisztítása (Dán 8:14) 1844-ben kezdődik, de akik félreértették a megtisztulást, hogy az a világ végét és Krisztus visszatérését jelenti. A csalódás azután következett be, hogy a kitűzött időpont eltelt, és az emberek várakozása nem vált valóra.

Péntek, május 2

További Tanulmányozásra - Újra prófétálnod kell

Jel 10:11- „És monda nékem: Újra prófétálnod kell sok nép, nemzet, nyelv és király előtt." A próféta pedig azt mondta, hogy a prófétáknak meg kell prófétálniuk a népek és nemzetek, nyelvek és királyok előtt.

A csalódás után azt a parancsot kapták, hogy újra prófétáljanak; vagyis újra hirdessék a Szentély megtisztulását. Ezt a munkát sok nép, nemzet, nyelv és király között kellett végezniük, nyilván nem mindenkinek.

Így történt, hogy az első adventi mozgalom újjászerveződött és átnevezték, Hetednapi Adventistáknak. A hetednapi adventista szervezet tehát nem fejezi be a munkát. Üzenete nem jut el minden emberhez, minden nemzethez, nyelvhez és királyhoz. Következésképpen az egyházat is újra kell szervezni, ha az ország evangéliumát minden nemzetnek hirdetni akarjuk. „Az ébredésnek és a reformációnak a Szentlélek szolgálata alatt kell megtörténnie. Az ébredés és a reformáció két különböző dolog. Az ébredés a szellemi élet megújulását, az elme és a szív erőinek felélénkülését, a szellemi halálból való feltámadást jelenti. A reformáció átszervezést, az eszmék és elméletek, szokások és gyakorlatok megváltoztatását jelenti."" - Krisztus a mi igazságunk, 121. oldal, 1941-es kiadás.

Hogyan jön létre az újjászervezés?

„Mert íme, az Úr eljön tűzzel, és szekereivel, mint a forgószél, hogy haragját haraggal, dühét pedig tűzlánggal vesse ki, és dorgálását tűzlángokkal tegye meg. Mert tűzzel és kardjával perel majd az Úr minden testtel, és sok lesz az Úr megöltje.

„Akik megszentelik magukat, és megtisztítják magukat a kertekben egy fa mögött a közepén, disznóhúst, förtelmet és egeret esznek, azok együtt pusztulnak el, azt mondja az Úr.

„És jelet teszek közéjük, és elküldöm azokat, akik elmenekülnek közülük a nemzetekhez, Tarsisba, Pulba és Ludba, akik íjat húznak, Tubálba és Jávánba, a távoli szigetekre, amelyek nem hallották hírnevemet, és nem látták dicsőségemet; és ők hirdetik majd dicsőségemet a pogányok között.

„És elhozzák minden testvéreidet áldozatul az Úrnak minden nemzetből lovakon, szekereken, kocsikon, kocsiszekereken, öszvéreken és szapora állatokon az én szent hegyemre, Jeruzsálembe - mondja az Úr -, mint ahogy Izrael fiai tiszta edényben visznek áldozatot az Úr házába."" Ézs 66:15-17, 19, 20.

Ezekben a versekben egy mészárlást látunk, egy olyan mészárlást, amely elviszi az Igazság áthágóit. Azok, akik megmenekülnek az Úr mészárlásától, azok a nemzetekhez kerülnek, akik nem látták Isten dicsőségét, és nem hallották hírét, és nekik kell elhozniuk minden testvérüket „minden nemzetből". Világos tehát, hogy a mészárlás az egyházban van, mert azok, akik megmenekülnek, elküldetnek, hogy prédikáljanak a pogányoknak, akik semmit sem tudnak Istenről. A hívők elküldése a nemzetekhez, a hűtlenek lemészárlása után, újjászervezést feltételez. És a megbízás végül is az, hogy ne sok nemzethez, hanem minden nemzethez menjen. Ha minden nemzetből minden testvérüket el kell hozniuk, akkor nekik kell az utolsóknak lenniük, azoknak, akik befejezik a művet, „Isten misztériumát", hogy a próbaidő véget érjen és a világ véget érjen.

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org